

ערבי פסחים פרק עשירי פסחים

טסורת הש"ס

תורה אור השלם
... לא איבר אלבך תחן
שבשת ימים ותאלל אליו
תבוחן לום ני' עזאת מארץ
ומכען בלען חור אמר
וותם צאצאים מאיר ברים
כל יצירך:

מוסך רשי

נזכרן להס מוש שפ"ס סכל ע"ש דהמרין (ויש פ"מ¹⁶) לטול טמין ולפי סמיילס סמוך דבוק נעלם יכל נסחן גל יוציאו בחרות מושם קפה ראי ס"ד
לא צירק לשכועיה נטילת דים למה לי הא לא גע וידלמא לעולם אימא לך לא צירק לשכועיה וכפה ברוחא מית אלא למה לי נטילת דים דילמא משקען ליה ואמר רב פפא כליא נישוי אוניש מרור בחרות דילמא אוניב חלייה דתבלין מבטל ליה למורה רבנן טעם מרור וליכא אדרביה רב חסדא לרבענא יעקובא ודריש גintel דרי בטיבור ראשון גטלו ידיו בטיבור שני אמרוה רבנן קמיה דרב פפא אדרביה הכא בעלמא איתמר ראי סלקא דעתך הכא איתמר למה לי נטילת דים תרי זמני הא משא להי ידיה חרוא זמנה אמר לו רב למלימר אנגרתא והיליא דילמא מצה צא כלע לדעתה ונגע אמר רבא יבלע מצה זי' מצה ער מזור לא ציא בעלע מזח זי' מצה ער זידי מזור לא ציא ברוך בסבב ובלען אף זידי מצה נמי לא ציא אמר רב שמי בר אשא מזח לפניו כל אחד ואחד מזור לפניו כל אחד ואחד וחורתן לפניו כל אחד ואחד ואון עוקרים את השולחן אלא לפניו מי שאומר הגדה רב הוזנא אומר בולחו נמי לפניו מי שאומר הנגדה יהולכתא כרב הוזנא למה עוקרי את השולחן אמרדי ר' ינאי יבר' שכירו תינוקות ישאלו אבוי הוה יתריב קמיה דרכה חזא דקה מודיע תכא מקמיה אמר לו העין לא קא אבלין אותו קא מעקרין תכא מיקמן אמר ליה רבבה יפטרון מלומר מה נשתנה: אמר שמאול ילחם עוני (כתיב) "לחם שעוני עליו דברים תניא נמי הבני לחם עוני לחם עוני עני כתיב מה עני שררכו בפרוסה

ויש לנו שולחן קון פלי מי שומרת גדרה לדווין וכן נלן מהר בזק. ושם צונזאגן לאביבה מה בקערלה על כל בכ' ומויילן חס. צעטש שומרת גדרה פקם פאזי נומטישוי כו' וכו' ווילן מלן מאי' חס הילן צונזאגן פקערלה כדי סיילר ייטוק ווילן סטן סטן ווילן כון סיילר ייטוק הילן צונזאגן פקערלה נגמלה ווילנה ווילן מלומר מס נומטנ. דמיין ליקון' חסס צו' שולנו ווילן מס נומטנ. דמיין ליקון' חסס צו' שולנו ווילן מס נומטנ.

עין משפט
נр מצוה

חננאל ביבינו

פִּזְרָה פְּקִיעַת מְמֻתָּה לְפָנֶיךָ

